

Látogatás erdélyi testvériskolákban

Az ásothalmi Bedő Albert Erdészeti Szakiskola tanári kara családtagjaival együtt tanulmányi kirándulást szervezett 1999. július 11–15. között Erdélybe. Céljaink között szerepelt az ország néhány természeti értéke mellett két, a múlt század végén alapított erdőőri szakiskola felkeresése is.

Az első jelentős megállóhely Kolozsvár volt. Megtekintettük az elmúlt évek során tengernyi híradásban szereplő Mátyás király lovasszobrát, a Szent Mihály plébánia-templomot, Mátyás király szülőházát és sok más történelmi nevezetességet. Marosvásárhely és Szászrégen után értünk késő délután Görgényszentimrére.

A görgényszentimrei Erdészeti Szakiskola a négy, közel egyidőben átadott erdőőri szakiskola közül a legfiatalabb, amely 1893-ban, azaz az ásothalmi szakiskola után tíz esztendővel nyitott meg kapuit.

Megtekintettük a szakközépiskolát, amely a régi iskola közelében felépült új épületegyüttesében található. Bejártuk a tantermeket, szertárakat, majd a tanáriban a tantestület néhány tagjával beszélgettünk. Ezt követően átmentünk a régi épületegyütteshez, amelyet a XVIII. század végén a Bornemissza család épített. A család után egy ideig Rudolf trónörökös vadászkastélya is volt. Jelenleg múzeumként üzemel, amelyet néhány éve újíttak fel. Benne a környék élővilágát bemutató kiállítás található, számtalan élethű diorámával. A múzeum után az iskolát körülölelő évszázados parkban sétáltunk, miközben felkerestük Erzsébet királyné tölgyfáit. A nevezetes fák között emléktábla is található. Ezután felmászunk a park feletti magasodó hegyre, ahol egykor Görgény vára állott. Helyét ma már

csak egy apró kápolna jelzi.

Délután a közeli Szovátára utaztunk. A Medve-tó vize, amelyben fürdöttünk, annyira sós, hogy a fürdőző valósággal lebeg a vizen.

Kedden a legismertebb kirándulóhelyet kerestük fel. Utunk első állomása a Gyilkostó volt, majd a Békás-szoros függő-

A görgényszentimrei iskola részlete

Csoportkép Görgényszentimrén házigazdáinkkal

leges sziklafalai között haladtunk át Moldvába. Itt a Békás-tavat megkerülve értünk vissza szálláshelyünkre.

Szerdán először a Parajdi Erdészet központjába látogattunk. Rövid tájékoztató után házigazdáinkkal meglátogattuk a parajdi sóbányát. A sóbányában 14 egymás

alatti szintet bányásztak már ki. A látogatható szintre az utasokat előbb buszokkal vitték le néhány kilométer hosszan, majd lépcsők hosszú során értük el a helyszínt. Ez egyben légygyógyfürdő is, ahol a légúti betegségekben szenvedőket gyógyítják. A hatalmas termekben játszóté-

rek, pihenőhelyek, sőt egy kis kápolna is található.

Korondon és Székelyudvarhelyen keresztül Zetelakára mentünk. Itt bemutatják az erdészeti központot. A szakmai program után az erdészet jóvoltából igazán magyaros vendéglátásban volt részünk. Éjszaka értünk szálláshelyünkre, ahol a helyi specialitásokkal bővelkedő búcsúvacscora után elköszöntünk házigazdáinktól. Ezúton is köszönjük *Gherghel Mihai* igazgató úr és *Kraft Erzsébet* főkönyvelőnek a baráti vendégszeretetét.

Csütörtök délután értünk Temesvárra. Vadászerdőn meglátogattuk másik hajdani testvériskolánkat, amelyet 1885-ben adtak át. Az iskola ma is az erdészeti oktatást szolgálja. Az iskola ma is az erdészeti oktatást szolgálja. Körbenéztük az iskolát, annak múzeumát, történelmi parkját, majd folytattuk utunkat hazafelé.

Kép és szöveg: Andrési Pál

A Temesvár-Vadászerdői Erdészeti Iskola főépülete